

עובדים בקריה למחקר גרעיני עשויים לקבל שכר של 100 אלף שקל בחודש

05.12.2008 | 08:12 מאת מירב ארלוזורוב

>>במקום העבודה הכי סודי בישראל, בקריה למחקר גרעיני (קמ"ג) בדימונה, יש עובדי מחקר בכירים ששכרם הוא בינתיים 60-70 אלף שקל בחודש. בכמה עובדים מדובר? זו שאלה מעניינת, כי כמו שעיסוקם סודי ביותר, כך גם השכר שהם מקבלים - מתקציב משרד הביטחון, כמובן - הוא סודי ביותר. כה סודי שאפילו עינו של הממונה על השכר באוצר, אילן לוי, לא זכתה לשזוף את תלושי השכר שלהם.

המעט שהסכימה דוברת הקמ"ג לחשוף בפני עם ישראל הוא ששכרם הממוצע של עובדי המחקר (להבדיל מהבכירים) עומד על מחצית מכך. המציאות הזו עשויה להשתנות עתה,

שווים ושווים פחות פערי שכר במגזר הציבורי, נאלפי ש'		
מקצוע	שכר ממוצע*	שכר בכירים*
מורה בתיכון	8.2	10.5
מורה ביסודי (לפני תוכנית אופק חדש)	7.8	10
מורה ביסודי (אחרי תוכנית אופק חדש)	11.4	16.5
עובדים סוציאליים	10.5	17
רופאים (לפני תוספת השכר)	21	55
מרצים (לפני תוספת השכר)	20	27
מרצים (לאחר תוספת השכר)	25	33.4
בנק ישראל	22	53
שופטים	43	59

מקור: הממונה על השכר במשרד האוצר

*ברוטו

עובדי המחקר בקמ"ג לקבל תוספות שכר. תוספת שכר אחת - ייחודית למערכת הביטחון - בשיעור של 5%-18%, הם יקבלו בכל מקרה. בנוסף, דורשים עובדי הקמ"ג לקבל תוספת של עוד 24.2% לשכרם.

למה שהם יקבלו עוד 24.2%? זו תוספת השכר שקיבלו המרצים באוניברסיטאות לפני שנה, ומכיוון שגם עובדי דירוג המחקר בקמ"ג עוסקים במחקר, הרי שהם דורשים לקבל את אותה התוספת בדיוק. אם תיענה דרישתם, כאמור רק לאחר שיוסר מעטה הסודיות האופף את תלושי השכר שלהם, הרי ששכר בכירי החוקרים בקמ"ג עשוי לטפס ל-100 אלף שקל בחודש.

עובדי דירוג המחקר בקמ"ג מאוגדים במסגרת הסכם קיבוצי (לא חוזים אישיים, חס וחלילה), כך שפרט לשכר הגבוה הם נהנים גם מהגנה מפני פיטורים. נזכיר גם כי שכרם משולם מכספי המסים של אזרחי מדינת ישראל. ונזכיר עוד כי על השכר הזה הם אינם נותנים דין וחשבון לאיש. עובדה, הם בכלל "עושים טובה" כשהם מסכימים לחשוף את שכרם בפני הגורם הממונה על הפיקוח על השכר במגזר הציבורי - הממונה על השכר באוצר.

אם נדמה לכם שתופעות הזויות כאלה יכולות להתרחש רק ב"בור השחור" ששמו תקציב מערכת הביטחון, הרי שאתם טועים. בידי TheMarker מצויים תלושי שכר של שני עובדים באוניברסיטת בר אילן. אחד מהם, איש סגל בכיר מהמחלקה למשפטים, נהנה ביוני 2008 משכר של 127 אלף שקל - השכר המצטבר שלו במשך השנה כולה היה 667 אלף שקל ברוטו, שהם ממוצע של 55 אלף שקל בחודש. אחר, עובד מערך המגביות, נהנה משכר של 46 אלף שקל בחודש. שכר השניים, יש לציין, אינו יוצא דופן. עשרות עובדי מינהלה באוניברסיטאות נהנים משכר חודשי (ברוטו) של 40-70 אלף שקל - שכר גבוה מזה שמקבל גם ראש הממשלה או נשיא בית המשפט העליון, ושהוא כולו חריגה מהמאוסר במגזר הציבורי. גם בקרב המרצים, חברי הסגל האקדמי, חריגות שכר הן נוהג קבוע בכל האוניברסיטאות.

נזכיר כי האוניברסיטאות מסרבות בקביעות לדווח לאוצר ולממונה על השכר לגבי הדרך שבה הן מוציאות את תקציביהן. יש להן, כנראה, מה להסתיר: הן אמנם נקראות אוניברסיטאות מחקר, אבל בפועל 80% מההוצאות שלהן הן על שכר.

הסכום השכר שנחתם עם המרצים בשנה שעברה הביא לעלייה של 24% בשכרם, מבלי שהושגו כל הישגים מבניים בדרך העסקה של המרצים, ביכולת האוניברסיטאות לקנוס מרצים כושלים ולקדם מרצים מצטיינים, מבלי שהסגל האקדמי הצעיר - שבו מתמקדת תופעת בריחת המוחות - קיבל שדרוג ממשי לשכרו, ומבלי שאפילו אחת מהמלצות ועדת שוחט לבדיקת הבעיות של ההשכלה הגבוהה בישראל יושמה. וכמובן, מבלי שהאליטה הרוחנית-אקדמית של ישראל תקח על עצמה לשמש דוגמה מוסרית לדרך שבה כספי ציבור צריכים להיות מנוהלים: באחריות ובשקיפות מלאה.

ההסכם הכושל עם המרצים מכה גלים לאורך המגזר הציבורי. עובדי הקמ"ג עוד מתכתשים עם הממונה על השכר על קבלת התוספת הזו, אבל הרופאים כבר קיבלו - ובגדול. אחרי שנים של בוררות בנוגע לשכרם, פסקו הבוררים לרופאים תוספת שכר של 24.2%. אכן, בדיוק כמו תוספת המרצים. אכן, הנימוק היחיד שהיה לבוררים לתוספת השכר הוא "אם בסכסוך עם חברי הסגל האקדמי הסכימה המדינה לתוספת שכר של 24.2%, על אחת כמה וכמה בסכסוך עם הרופאים - בו הם מוותרים על זכויות השביתה - יהיה קל להצדיק תוספת זזה, לכל הפחות".

אכן, קל להצדיק, גם כשתוספת השכר הזו משולמת כשהמדינה גולשת לאחד המשברים הכלכליים הקשים בתולדותיה, וכשהתוספת צפויה לעלות למשק כ-1.5 מיליארד שקל בשנה. שלא יהיה ספק, התוספת כולה תבוא על חשבון פגיעה בשירות הרפואי שיקבלו האזרחים מקופות החולים שלהם.

קל להצדיק, כי הבוררים הרי שייכים לאותה קליקה של הרופאים, המרצים, השופטים, ועובדי המחקר הבכירים המוסרים נפשם על הפיתוחים הביטחוניים הנחוצים להגנת המדינה וכו'. קל להצדיק, כי הרי ברור מאליו לבוררים ששכר ממוצע של 21 אלף שקל בחודש לרופא (כולל כונויות) במגזר הציבורי בישראל הוא שכר רעב, שיביא לבריחת רופאים מהמקצוע, ולכן מוצדק לחלוטין ליקרו ב-24.2%.

קל להצדיק, כי שכר ממוצע של עשרות רבות של אלפי שקלים בחודש נראה למרצים, רופאים, שופטים, בוררים, אנשי מערכת הביטחון, וגם הוועדים הגדולים (חשמל, רשות שדות התעופה, נמלים), כשכר ששמגיע להם בזכות, ולא בחסד. העובדה שהם עובדי המגזר הציבורי ושהשכר הזה משולם להם על ידי משלם המסים - שלצערנו, מסתפק בשכר ממוצע של פחות מ-8,000 שקל בחודש - אינה מעלה או מורידה מבחינת הזכויות שלהם לקבל את ה-30 אלף שקל שלהם בחודש לכל הפחות.

האליטה משוכנעת שזה מגיע לה, ומכיוון שכך - היא גם תרמה, תסתיר נתונים, תסרב לדווח לממונה על השכר ותתעטף במעטה של "חופש אקדמי" כדי להסתיר חריגות שכר המתנהלות כבדרך שגרה.

חייבים להודות, התקציבים הציבוריים הפכו לכלי בידי האליטה הישראלית להעשיר עצמה. תחת מעטה של מדינת רווחה, תקציבי הציבור משמשים דה-פקטו להעמקת הפערים בחברה: האליטות חוגגות עם שכר של עשרות אלפי שקלים בחודש, מבלי שהן נותנות דין וחשבון, ואלה שאינם חלק מהאליטות נאלצים להתחלק במעט העוגה שנותרת. כך מקבלים מדינה שבה מורה משתכר 7,000 שקל בחודש בממוצע, ושעשרות אלפים עובדים בה כעובדי קבלן בתנאי שכר מינימום, ובה בשעה בקמ"ג, באוניברסטות ובבתי החולים נהנים הבכירים מתלושי שכר של 100 אלף שקל בחודש ויותר. והם עוד קוראים לעצמם ההנהגה המשכילה של ישראל.

תגובת אוניברסיטת בר אילן: שכר הבכיר בחוג למשפטים ביוני 2008 כלל תשלום עבור עבודה נוספת במשך השנה כולה, לרבות סמסטר קיץ.

תגובת הוועדה לאנרגיה אטומית: "עובדי המחקר בקמ"ג הם קומץ איכותי של מדענים מובילים, שבכל מסגרת אחרת היו משתכרים פי כמה. מדינת ישראל חייבת להבטיח כי הם ימשיכו לעבוד בקריה למחקר גרעיני. ממוצע שכר עובדי המחקר בקמ"ג נמוך במחצית מהמספרים שצינת". דוברת הוועדה לאנרגיה אטומית לא השיבה לשאלות ספציפיות שהופנו אליה לגבי שכר בכירי החוקרים בקמ"ג (ולא של החוקרים הממוצעים), וגם לא לגבי הסירוב להעביר תלושי שכר לבדיקת משרד האוצר.